

KSU, P
14 V 2026
PREZYDENT, CY
Rady Miasta Zgierz
Łukasz Wróblewski

URZĄD MIASTA ZGIERZA
KANCELARIA
Wpł.
dnia 14-05-2026
Nr 15110.2026

Zgierz, 13 maja 2026 r.

Rada Miasta Zgierz

SKARGA NA PREZYDENTA MIASTA ZGIERZA

Szanowni Państwo

Niniejszym składam skargę na działalność Prezydenta Miasta Zgierz, Pana Przemysława Staniszewskiego, polegającą na wprowadzaniu i stosowaniu bezprawnych mechanizmów ograniczających radnym dostęp do informacji i materiałów, poprzez uzależnianie wydania dokumentów od „uprzedniej wiedzy i zgody” Prezydenta.

Uzasadnienie

Podczas ostatniej sesji Rady Miasta Zgierz (dowód: nagranie wideo z transmisji obrad Sesji Rady Miasta Zgierz – w punkcie oświadczenia radnych i w kolejnych), Prezydent Przemysław Staniszewski wprost przyznał, że urzędnicy mają zakaz wydawania dokumentów radnym bez jego wcześniejszej wiedzy i zgody.

Stanowisko to jest rażąco sprzeczne z ustawą o samorządzie gminnym (u.s.g.) oraz ugruntowanym orzecnictwem sądów administracyjnych, w szczególności z wyrokiem WSA we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III SA/Wr 503/21.

I

Brak kompetencji Prezydenta do ograniczania praw radnego.

Zgodnie z wyrokiem III SA/Wr 503/21, wójt (prezydent) nie posiada żadnych uprawnień do regulowania zasad, na jakich radni uzyskują informacje i materiały w trybie art. 24 ust. 2 u.s.g. Sąd jednoznacznie stwierdził, że:

„Z treści tak ogólnie sformułowanych przepisów [art. 33 u.s.g.] nie sposób wyciągnąć wniosku o istnieniu kompetencji wójta do regulowania zasad uzyskiwania przez radnych informacji i materiałów od gminy”.

Wymóg „zgody i wiedzy” Prezydenta Zgierza jest w istocie taką bezprawną regulacją, która nie ma oparcia w ustawie.

II

Naruszenie istoty mandatu radnego

Prezydent Zgierza, wprowadzając wymóg swojej zgody, próbuje uczynić z uprawnienia ustawowego uprawnienie uznaniowe. Sąd w przywołanym wyroku podkreślił, że:

„Celem tej regulacji [art. 24 ust. 2 u.s.g.] jest nadanie radnym uprawnienia kontrolnego [...] wzmacniając pozycję całej rady gminy jako organu stanowiącego i kontrolnego względem organu wykonawczego”.

oraz:

„Nie może budzić wątpliwości teza, że każdy radny, aby mógł skutecznie wykonywać swój mandat, musi mieć dostęp do informacji związanych z organizacją i funkcjonowaniem gminy. Prawo dostępu do informacji przez radnego wynika zatem z istoty wykonywania mandatu. Można powiedzieć, że bez dostępu do określonych informacji radny nie mógłby rzetelnie wykonywać swych obowiązków. Warto też dodać, że niekiedy dane te mogą mieć charakter bardzo szczegółowy, przetworzony lub uwzględniający zmiany niektórych informacji w czasie i przestrzeni, jak np. w odniesieniu do procedury uchwalania budżetu gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, programów gospodarczych lub programów rozwoju, udzielania wójtowi absolutorium, w sprawach podatków i opłat, czy w niektórych sprawach majątkowych gminy. uprawnienia z art. 24 ust. 2 u.s.g.”

Mechanizm „zgody i wiedzy” kontrolowanego (Prezydenta) na działania kontrolującego (Radnego) jest logicznym i prawnym absurdem, który paraliżuje funkcję kontrolną Rady Miasta Zgierza.

III

Bezprawność blokowania pracowników urzędu.

Prezydent, nakazując podległym mu pracownikom wstrzymywanie wydawania dokumentów do czasu jego akceptacji, zmusza ich do działania sprzecznego z art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy o pracownikach samorządowych oraz art. 24 ust. 2 u.s.g. Sąd w sprawie III SA/Wr 503/21 uznał, że wszelkie próby formalizowania lub utrudniania dostępu (np. poprzez wymuszanie pism czy zgód) są niedopuszczalne, gdyż prawo radnego realizuje się „wprost” z ustawy.

IV

Wnioski skargi

W związku z powyższym, wnoszę o:

1. Uznanie skargi za zasadną w całości.
2. Podjęcie przez Radę Miasta Zgierza uchwały stwierdzającej niedopuszczalność praktyki uzależniania dostępu do informacji dla radnych od zgody Prezydenta.
3. Zobowiązanie Prezydenta do pisemnego poinstruowania pracowników Urzędu Miasta Zgierza, że ich ustawowym obowiązkiem jest niezwłoczne udostępnianie dokumentów radnym bez konieczności uzyskiwania akceptacji organu wykonawczego.

Praktyka „wiedzy i zgody” Prezydenta Staniszewskiego jest przejawem prymatu władzy wykonawczej nad kontrolną i nie może być tolerowana w państwie prawa.

Z poważaniem

